

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/151/2016
Identifikačné číslo spisu:	1111203812
Dátum vydania rozhodnutia:	21.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1111203812.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ Mgr. Ing. L. F., bývajúceho v G. 2/ Vénus Projekt Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Košická 37, IČO: 31 342 841, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o nemajetkovú ujmu, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 8 C 19/2011, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 5. mája 2015 sp.zn. 8 Co 92/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1/ Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 21. augusta 2014 č.k. 8 C 19/2011-145 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali náhrady nemajetkovej ujmy každý v sume 20 000 € a žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

2/ Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcov rozsudkom z 5. mája 2015 sp.zn. 8 Co 92/2015 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozsudku sa vysporiadal s odvolacími námietkami žalobcov, ktoré vyhodnotil za nedôvodné. Dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s otázkou splnenia predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., so zreteľom na všetky relevantné skutočnosti a po dôkladnej úvahe vydal svoje rozhodnutie v súlade s platnou právnou úpravou. Preto súdu prvej inštancie nemožno vytknúť žiadne pochybenia pri právnom posúdení veci a svojím postupom neodňal žalobcom možnosť konať pred súdom.

3/ Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali dovolanie žalobcovia. Navrhli ho spolu s rozsudkom okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietali, že postupom súdu prvej inštancie im bola odňatá možnosť konať pred súdom a nesprávne právne posúdenie veci .

4/ Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

5/ Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“) po zistení, že dovolanie podali včas žalobcovia (§ 470 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 240 ods. 1 O.s.p.) na Okresnom súde Bratislava I 25. augusta 2015 skúmal jeho prípustnosť podľa Občianskeho

súdneho poriadku („ďalej len O.s.p.,) účinného do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 2 O.s.p.). Bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6/ V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, t.j. rozsudku, voči ktorému prípustnosť dovolania z ustanovenia § 238 O.s.p. nemožno vyvodiť.

7/ Prípustnosť dovolania žalobcov nemožno vyvodiť ani z § 237 ods. 1 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.).

8/ Vzhľadom na to, že žalobcovia výslovne namietali vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., t.j. odňatie im možnosti konať pred súdom dovolací sa zaoberal jej opodstatnenosťou.

9/ Z obsahu odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že krajský súd sa s touto námietkou (namietanou už v odvolaní) podrobne a riadne vysporiadal, keď dospel k záveru, že nie je dôvodná. Dovolací súd sa v plnom rozsahu s jeho záverom v tomto smere stotožňuje.

10/ Žalobcovia tvrdili, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

11/ Keďže však žalobcovia uplatnili dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (účinného do 30. júna 2016) v dovolaní, ktoré nebolo procesne prípustné, nemohol by dovolací súd podrobiť napadnutý rozsudok posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov. Nesprávne právne posúdenie veci bolo síce relevantným dovolacím dôvodom v tom zmysle, že ho bolo možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladalo (pozri R 54/2012 a tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania. To isté sa týkalo aj tzv. inej vady konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. účinný do 30. júna 2016).

12/ Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobcov proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné podľa § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti podľa § 237 ods. 1 O.s.p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov proti rozsudku krajského súdu, ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

13/ Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.